

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)										
Psychologia procesów poznawczych										
Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:			Instytut Pedagogiki i Psychologii							
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:			Psychologia studia jednolite magisterskie							
Profil kształcenia:			praktyczny							
Nazwa specjalności:										
Rodzaj modułu kształcenia:			Wykład – lab.							
Rok / Semestr:			Rok 1 sem. 2							
Osoba koordynująca przedmiot:			Mgr Marcin Kwiatkowski							
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):			brak							
II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN										
	Wykład	Ćwiczenia	Konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Konsultacje	Egzamin/ zaliczenie	Suma godzin
Studia stacjonarne	15								1	16
Studia niestacjonarne	30								1	31
III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH										
Formy zajęć			Metody dydaktyczne							
Wykład			Wykład, dyskusja, prezentacja multimedialna							
Udział w zajęciach dydaktycznych (ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) ¹			Praca z literaturą, zadania grupowe, prezentacje prowadzone przez studentów, ćwiczenia aktywizujące, prezentacja własnych opinii, dyskusja							
IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY KSZTAŁCENIA Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KSZTAŁCENIA DLA KIERUNKU I OBSZARÓW										
Lp.	Opis przedmiotowych efektów kształcenia								Odniesienie do efektu kierunkowego	
Wiedza:										
1.	zna terminologię używaną w psychologii oraz jej zastosowanie w dyscyplinach pokrewnych w zakresie nauk społecznych, humanistycznych								K_W01	
2.	ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę na temat filozoficznych, społeczno-kulturowych, historycznych, biologicznych, psychologicznych i medycznych podstaw zachowań człowieka; rozumie istotę funkcjonalności i dysfunkcjonalności, harmonii i dysharmonii, normy i patologii								K_W02 K_W03 K_W09	
3.	ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę na temat subdyscyplin i specjalizacji psychologicznych, obejmującą terminologię, teorie i metodykę									

¹ Właściwe podkreślić

	ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę na temat specyfiki przedmiotowej i metodologicznej psychologii (zna główne szkoły, orientacje badawcze, strategie i metody badań stosowanych w naukach społecznych i humanistycznych; zna mapę stanowisk i podejść metodologicznych; rozumie postulat wieloparadygmatyczności prowadzenia badań w psychologii)	
4.	ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę na temat specyfiki przedmiotowej i metodologicznej psychologii, zna strategie i metody badań stosowanych w psychologii; ma wiedzę o projektowaniu i prowadzeniu badań, a w szczególności o metodach i technikach analizy danych ilościowych i jakościowych	
5.	zna podstawowe teorie dotyczące procesów poznawczych, emocjonalnych i motywacyjnych, rozumie różne ich uwarunkowania	
Umiejętności:		
1.	potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu psychologii oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturowych, pomocowych i terapeutycznych, a także diagnozowania i projektowania działań praktycznych	K_W01 K_U01 K_U05
2.	ma pogłębione umiejętności obserwowania, diagnozowania, racjonalnego oceniania złożonych zjawisk psychologicznych, zachowań człowieka oraz analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań	K_U06 K_K01
3.	potrafi sprawnie posługiwać się wybranymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania podejmowanych działań praktycznych	K_K02
4.	potrafi generować oryginalne rozwiązania złożonych problemów psychologicznych i prognozować przebieg ich rozwiązywania oraz przewidywać skutki planowanych działań w określonych obszarach praktycznych	
Kompetencje społeczne:		
1.	docenia znaczenie psychologii dla rozwoju jednostki i prawidłowych więzi w środowiskach społecznych, ma pozytywne nastawienie do nabywania wiedzy z zakresu studiowanej dyscypliny naukowej i budowania warsztatu pracy psychologa	K_K01
2.	utożsamia się z wartościami, celami i zadaniami realizowanymi w praktyce psychologicznej, odznacza się rozsądką, dojrzałością i zaangażowaniem w projektowanie, planowaniu i realizowaniu działań psychologicznych	K_K02
3.	jest wrażliwy na problemy psychologiczne, gotowy do komunikowania się i współpracy z otoczeniem, w tym z osobami niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie, oraz do aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania psychologiczne	K_K07
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów kształcenia
	Psychologia poznawcza w jej związkach z kognitywizmem, psychologią klasyczną, behawioryzmem. Przegląd głównych procesów poznawczych. Spostrzeganie jako podstawa orientacji człowieka w otoczeniu fizycznym i kulturowym. Na czym polega podejście konstruktywistyczne w badaniach nad percepcją? Ekologiczna teoria spostrzegania. Wyobrażenia w ujęciu psychologii poznawczej. Spór o naturę wyobrażeń. Związki uwagi ze świadomością – czynności kontrolowane i automatyczne. Funkcje kontrolne uwagi i inne jej funkcje. Człowiek jako istota myśląca. Klasyczne i współczesne interpretacje myślenia. Myślenie twórcze jako składnik procesu twórczego. Rozumowanie jako centralny proces świadomej kontroli toku myślenia. Myślenie jako proces dochodzenia do wniosków. Rozumowanie nieformalne (obszar dylematów moralnych i problemów egzystencjalnych). Pojęciowy i dyskursywny charakter myślenia człowieka. Zróżnicowanie systemów pojęciowych człowieka. Modele kategoryzacji. Kompetencja językowa i komunikacyjna w relacji do kompetencji poznawczej. Warunki efektywności komunikacji werbalnej – język jako dyskurs i reguły rządzące jego przebiegiem. Pamięć - przegląd ważniejszych modeli i ich krytyka.	K_W01 K_W02 K_W03 K_W09 K_K07

	Pamięć operacyjna i jej funkcje. Uczenie się jako nabywanie umiejętności poznawczych. Aspekty semantyczne przetwarzania informacji w procesach □ pamięciowych i uczeniu się. Decyzje jako czynności umysłowe.			
Lp.	Udział w zajęciach dydaktycznych (ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) ²	Odniesienie do przedmiotowych efektów kształcenia		
	Ćwiczenia Teoria gotowości percepcyjnej - podejście konstruktywistyczne w badaniach nad percepcją. Spostrzeganie w świetle jego cech. Kategoryzacja jako podstawowa operacja. Ekologiczna teoria spostrzegania. Funkcje uwagi. Wyobrażenia i ich rola w tworzeniu reprezentacji poznawczej. Operacje logiczne i rozumowanie człowieka dorosłego .	K_W01 K_W02 K_W03 K_W09 K_K07		
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW KSZTAŁCENIA				
Efekty kształcenia /EK/	Metoda weryfikacji	Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EK		
	Wiedza:			
K_W01 K_W02 K_W03 K_W09	Dyskusje podczas wykładów, kolokwium zaliczeniowe na koniec wykładów, ćwiczenia praktyczne podczas zajęć; prezentacja grupowa studentów podczas ćwiczeń	Wykład, ćwiczenia		
	Umiejętności:			
K_U01 K_U05 K_U06	Dyskusje podczas wykładów, kolokwium zaliczeniowe na koniec wykładów, ćwiczenia praktyczne podczas zajęć; prezentacja grupowa studentów podczas ćwiczeń	Wykład, ćwiczenia		
	Kompetencje społeczne:			
K_K01 K_K02 K_K07	Dyskusje podczas wykładów, kolokwium zaliczeniowe na koniec wykładów, ćwiczenia praktyczne podczas zajęć; prezentacja grupowa studentów podczas ćwiczeń	Wykład, ćwiczenia		
VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA				
Efekty kształcenia	Ocena niedostateczna Student nie zna i nie rozumie/nie potrafi/nie jest gotów:	Zakres ocen 3,0-3,5 Student zna i rozumie /potrafi/jest gotów:	Zakres ocen 4,0-4,5 Student zna i rozumie /potrafi/jest gotów:	Ocena bardzo dobra Student zna i rozumie /potrafi/jest gotów:
Dla każdego z efektów kształcenia	Student uzyskuje poniżej 50%	Student uzyskuje poniżej 75%	Student uzyskuje od 75 do 89%	uzyskuje powyżej 89% max. liczby

<i>określonego dla modułu w zakresie wiedzy umiejętności i kompetencji</i>	<i>max. liczby punktów dla danego efektu</i>	<i>max. liczby punktów dla danego efektu</i>	<i>max. liczby punktów dla danego efektu</i>	<i>punktów dla danego efektu</i>
VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS				
Rodzaj aktywności ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne		
Udział w zajęciach dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	45	45		
Egzamin/zaliczenie	10	10		
Udział w konsultacjach	10	10		
Projekt / esej	15	15		
Samodzielne przygotowanie się do zajęć dydaktycznych	55	55		
Przygotowanie się do zaliczenia zajęć dydaktycznych	40	40		
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin/ECTS	7 pkt ECTS/ 175 godz	7 pkt ECTS/ 175 godz		
Obciążenie studenta w ramach zajęć w bezpośrednim kontakcie z nauczycielem	45	45		
Obciążenie studenta w ramach zajęć o charakterze praktycznym	30	30		
Obciążenie studenta w ramach zajęć związanych z praktycznym przygotowaniem zawodowym				
IX. CECHY WYZNACZAJĄCE AUTORSKI CHARAKTER DZIEŁA W ROZUMIENIU USTAWY Z DNIA 4 LUTEGO 1994 R. O PRAWIE AUTORSKIM I PRAWACH POKREWNYCH (t.j. Dz. U. Z 2017 R. POZ. 880, 1089, Z 2018 R. POZ. 650).				
DOTYCZY PROFESORÓW, DOKTORÓW HABILITOWANYCH I DOKTORÓW.				
W TYM PUNKCIE NALEŻY WSKAZAĆ MIĘDZY INNYMI PREZENTACJE KOMPUTEROWE (RYSUNKI, SCHEMATY WŁASNEJ KONSTRUKCJI, TABELI, ITP.), AUTORSKIE NARZĘDZIA BADAWCZE I MATERIAŁY DYDAKTYCZNE, WYKAZ PUBLIKACJI WŁASNYCH, KTÓRE ZOSTAŁY WYKORZYSTANE DO OPRACOWANIA TREŚCI PRZEDMIOTOWYCH.				
-				
X. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE				
Literatura przedmiotu podstawowa:				
Wykład				
1.Chlewiński Z. (red.). (2007). <i>Psychologia poznawcza w trzech ostatnich dekadach XX wieku</i> . Gdańsk: GWP.				
2.Falkowski A., Maruszewski T., Nęcka E. (2008) <i>Rozdz. 6. Procesy poznawcze</i> . W: Psychologia. Podręcznik akademicki. T.1., J. Strelau, D. Doliński red., Gdańsk, GWP.				
3.Maruszewski. T. (2001). <i>Psychologia poznania. Sposoby rozumienia siebie i świata</i> . Gdańsk, GWP.				
4.Materska M., Tyszka T. (red.). (1997). <i>Psychologia i poznanie</i> . Warszawa, PWN.				
5.Nęcka E., Orzechowski J., Szymura B. (2006). <i>Psychologia poznawcza</i> . Warszawa, PWN,				
Ćwiczenia				
1.Bruner J. (1978). <i>O gotowości percepcyjnej</i> . W: Poza dostarczone informacje. Studia z psychologii				

poznawania. Warszawa: PWN

2.Falkowski A., Ścigała E., Maruszewski T. (1997). *Rozdz. IX. Procesy spostrzegania*. W: M. Materska, T. Tyszka (red.), *Psychologia i poznanie*. wyd. II, Warszawa: PWN

3.Falkowski A. (2000). *R. 15. Kategoryzacja percepcyjna*. W: *Psychologia*. Podręcznik akademicki. t. 2. Gdańsk, GWP.

4.Szewczuk W. (1985). *Ćwiczenia eksperymentalne z psychologii ogólnej*. Warszawa PWN.

Literatura przedmiotu uzupełniająca:

Wykład

1.Baddeley A. (1998). *Pamięć. Poradnik użytkownika*. Warszawa: Prószyński i S-ka.

2.Chlewiński Z. (1993). *Umysł. Dynamiczna organizacja pojęć. Analiza psychologiczna*. Warszawa: PWN.

3.Kosslyn S.M., Rosenberg R.R. (2006). *Psychologia. Mózg. Człowiek. Świat*. Kraków: Wydawnictwo Znak.

4.Kurcz I. (1992). *Język a psychologia. Podstawy psycholingwistyki*. Warszawa: PWN.

5.Kurcz I. (2000). *Psychologia języka i komunikacji*. W: J.Brzeziński. (red.).

6.Nosal Cz. S. (1990). *Psychologiczne modele umysłu*. Warszawa: PWN.

Ćwiczenia

1.Maruszewski T. (2001). *Psychologia poznania. Sposoby rozumienia siebie i świata*. Gdańsk: GWP.

2.Maruszewski T. (2002). *Inflacja wyobraźni jako źródło zniekształceń pamięci autobiograficznej*. *Studia Psychologiczne*, t. XL., 5-29.

3.Sternberg R. J. (2001). *Psychologia poznawcza*. Warszawa: WSzIP.

4.Włodarski Z. (red.). (1998). *Psychologia uczenia się*, t.1 i 2. (wyd. 3.). Warszawa: PWN.

Inne materiały dydaktyczne: